

The background features intricate Islamic calligraphy in a light, golden-brown color, set against a backdrop of soft, white and blue clouds. The calligraphy is arranged in a semi-circular pattern at the top, with a central vertical element. The main title is written in a large, elegant, blue calligraphic font, centered in the upper half of the image. Below the title, the text 'De twee' is written in a smaller, dark red font, followed by 'Geloofsgetuigenissen' in a large, bold, dark blue font. At the bottom, the author's name 'SHAYKH ŞĀLIḤ B. FAWZĀN AL-FAWZĀN' is written in a white, serif font, centered within a dark blue horizontal band. The overall aesthetic is serene and scholarly, with a focus on Islamic art and theology.

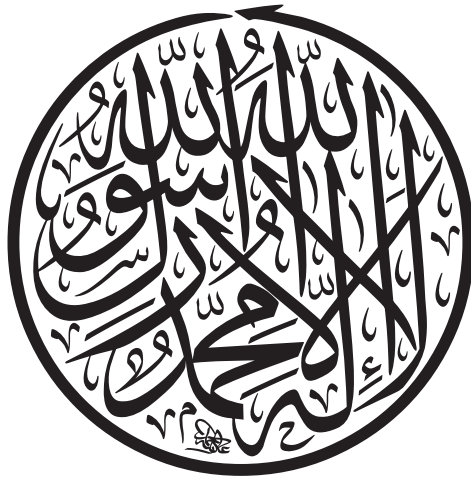
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّبُّنَا
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّبُّنَا

De twee
Geloofsgetuigenissen

SHAYKH ŞĀLIḤ B. FAWZĀN AL-FAWZĀN

DE BETEKENIS, PILAREN, VOORWAARDEN
VEREISTEN EN TENIETDOENERS VAN

DE TWEE GELOOFS GETUIGENISSEN

Shaykh dr. Şāliḥ b. Fawzān al-Fawzān

Inleiding Vertaler

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Alle lof is aan Allah, de Heer der Werelden. Moge Allah zegeningen en vrede schenken aan onze Profeet Muḥammad, zijn familie en al zijn metgezellen.

Vervolgens:

Dit boek geeft een beknopte uitleg van de twee geloofsgetuigenissen. De twee geloofsgetuigenissen (ash-Shahādātān) vormen gezamenlijk de eerste van de vijf zuilen van de Islam. Hiermee treedt een persoon de Islam binnen. Het is daarom van het grootste belang om goed te beseffen wat deze getuigenissen omvatten. Het verkeerd begrijpen van de twee geloofsgetuigenissen kan desastreuze gevolgen hebben voor individuen en gemeenschappen. De hier volgende vertaling is genomen uit het boek *‘Aqīdat at-Tawḥīd*,¹ geschreven door de grootgeleerde Shaykh dr. Ṣāliḥ b. Fawzān al-Fawzān - moge Allah hem beschermen -. Het is geschreven in een heldere en gemakkelijk te begrijpen stijl waarbij puntsgewijs de belangrijkste kwesties met betrekking tot de twee geloofsgetuigenissen aan bod zullen komen.

De vertaler

Abū Junayd ‘Īsā b. Antonius al-Ūrūbī

---

¹ Zie: Ṣāliḥ al-Fawzān, *‘Aqīdat at-Tawḥīd* (Riyad 1434 AH) 45-53.

1. De betekenis van de twee geloofsgetuigenissen

1.1. De betekenis van de getuigenis *Lā ilāha illā Allāh*

De overtuiging en de bevestiging dat enkel en alleen Allah recht heeft op aanbedding, dat na te leven en er naar te handelen. *Lā ilāha* (er is geen aanbedene met recht op aanbedding) is de ontkenning dat een ander dan Allah recht heeft op aanbedding, wie het ook is. *Illā Allāh* (behalve Allah) is de bevestiging dat Allah alleen recht heeft op aanbedding.

De betekenis van deze uitspraak samengevat:

Er is geen aanbedene met recht (op aanbedding) behalve Allah. Het is verplicht om uit te gaan van: ‘(er is geen aanbedene) met recht’, en het is niet toegestaan om uit te gaan van: ‘(er is geen aanbedene) aanwezig’, want dit is in strijd met de realiteit. Er zijn vele aanbedenen aanwezig buiten Allah. Dat zou vereisen dat het aanbidden van deze aanbedenen een aanbedding voor Allah is. En dit behoort tot de grootste onzin. Dit is de geloofsleer van degenen die geloven in de eenheid van existentie.² Zij zijn de grootste ongelovigen op aarde.

---

² Waḥdat al-wujūd: Letterlijk: ‘Eenheid van existentie.’ Dit is de dwalende filosofische leer die door Soefi's wordt gepropageerd dat Allah en de schepping één zijn. Alles dat bestaat en wat wij zien is volgens hen Allah. De aanvoerder van deze leer is Ibn ‘Arabī. Zie: Muḥammad b. Rabī‘ al-Madkhalī, *Ḥaḳīqat aṣ-Ṣūfiyya fī mīzān al-Kitāb wa-s-Sunna* (Mekka 1404 AH) 92; Muḥammad al-Juwayr, *Juhūd ‘ulamā’ as-Salaf fī al-qarn as-sādis al-hijrī fī ar-radd ‘alā aṣ-Ṣūfiyya* (Riyad 1428 AH) 283. [AJ]

Deze uitspraak is op verschillende valse manieren uitgelegd:

- 'Er is geen aanbedene/god(heid) behalve Allah.' Dit is vals. Dit zou betekenen dat elke aanbedene, of het nu met of zonder recht is, Allah is, zoals kort hiervoor is verduidelijkt.
- 'Er is geen schepper behalve Allah.' Dit is een gedeelte van de betekenis van deze uitspraak. Maar het is niet de bedoeling. Deze uitleg bevestigt alleen de Tawḥīd van ar-Rubūbiyya,³ en dat is niet voldoende. Dit is de Tawḥīd⁴ die de afgodenaanbidders ook hebben.
- 'Er is geen heerschappij behalve voor Allah.' Dit is ook een gedeelte van de betekenis van deze uitspraak, maar niet de bedoeling. Het is niet voldoende. Als iemand de eenheid van Allah alleen zou toekennen met betrekking tot de heerschappij, maar hij zou een ander dan Allah aanroepen, of iets van de aanbidding voor een ander dan Allah verrichten, dan is hij geen monotheïst.

---

³ Tawḥīd ar-Rubūbiyya: Letterlijk: (De Eenheid van de Heerschappij): het geloof in de uniciteit van Allah wat betreft Zijn handelingen. Dat houdt in dat men gelooft dat Hij alleen de Schepper is van alle schepselen, de Voorziener voor alle dieren en mensen, de Bezitter van het Universum en de Bestuurder van alle zaken van de wereld. Dit geloof is vastgelegd in de natuurlijke aanleg van de mens. Zie: Al-Fawzān, *ʿAqīdat at-Tawḥīd* (Riyad 1434 AH) 22-23. [AJ]

⁴ At-Tawḥīd: Taalkundig: Afgeleid van het één maken (waḥḥada) van iets als iets één wordt gemaakt. Het is dus het verbaalnomen van één maken (waḥḥada, yuwaḥḥidu), dat wil zeggen het één maken van iets. Wettelijk: Het geloof in de uniciteit van Allah, verheven is Hij, met betrekking tot datgene dat uitsluitend voor Hem is, wat betreft de Heerschappij, de Aanbidding en de Namen en Eigenschappen. Zie: Muḥammad b. Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, *Al-Qawl al-mufīd ʿalā Kitāb at-Tawḥīd* I (Riyad 1994) 5. [AJ]

Al deze uitleggingen zijn vals of gebrekkig. Wij hebben hierop geattendeerd omdat deze uitleggingen aanwezig zijn in sommige boeken die wijdverbreid zijn. De correcte uitleg van deze uitspraak bij de Salaf en de onderzoekers is dat er wordt gezegd: 'Er is geen aanbedene met recht (op aanbidding), behalve Allah.'

1.2. De betekenis van de getuigenis 'dat Muḥammad de Boodschapper van Allah is'

De innerlijke en uiterlijke erkenning dat hij de dienaar en de Boodschapper van Allah is naar de gehele mensheid, en het handelen naar gelang dat wat het vereist, wat inhoudt: het gehoorzamen van hem in dat wat hij heeft bevolen, het geloven in dat wat hij heeft vermeld, het vermijden van dat wat hij heeft verboden en verworpen, en dat Allah enkel wordt aanbeden met dat wat hij heeft bepaald.

2. De pilaren van de twee geloofsgetuigenissen

2.1. Lā ilāha illā Allāh heeft twee pilaren: ontkenning en bevestiging:

- **De eerste pilaar: Ontkenning 'Lā ilāha':** doet de afgoderij in al haar vormen teniet en genoodzaakt ongeloof in al datgene dat aanbeden wordt naast Allah.
- **De tweede pilaar: Bevestiging 'Illā Allāh':** bevestigt dat enkel en alleen Allah recht heeft op de aanbedding, en genoodzaakt het handelen daarnaar.

De betekenis van deze twee pilaren is reeds vermeld in vele verzen, zoals de volgende Uitspraak van de Verhevene:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾

Wie de Ṭāghūt ⁵ verwerpt en in Allah gelooft, heeft voorzeker het meest krachtige houvast gegrepen. [Sūra al-Baqara (2): 256]

---

⁵ Aṭ-Ṭāghūt: Afgeleid van (het woord) *aṭ-Ṭūghyān*, dat het overschrijden van de grens betekent. Dus alles dat aanbeden wordt buiten Allah, terwijl degene die aanbeden wordt tevreden is met deze aanbeding, is een Ṭāghūt. De meest omvattende definitie komt van Ibn al-Qayyim, die het als volgt beschreef: 'Alles waarmee de dienaar zijn grens overschrijdt ten opzichte van het gehoorzaamde, de aanbedene of het gevolgde.' Zie: Muḥammad b. Šāliḥ al-ʿUthaymīn, *Al-Qawāʾim al-mufīd ʿalā kitāb at-tawḥīd I* (Riyad 1994) 23; Šāliḥ b. Fawzān al-Fawzān, *Al-Mulakhaṣ fī sharḥ kitāb at-tawḥīd* (Riyad 2001) 11. [AJ]

Zijn Uitspraak: **‘Wie de Ṭāghūt verwerpt,’** is de betekenis van de eerste pilaar ‘Lā ilāha’. En Zijn Uitspraak: **‘En in Allah geloofd,’** is de betekenis van de tweede pilaar ‘Illā Allāh’.

Zo ook de Uitspraak van de Verhevene over Ibrāhīm عَلَيْهِ السَّلَامُ:

﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾

Voorwaar, ik distantieer mij van datgene wat jullie aanbidden. Behalve (van) Degene Die mij heeft geschapen. [Sūra az-Zukhruf (43): 26-27]

Zijn Uitspraak: **‘Ik distantieer mij,’** is de betekenis van ontkenning in de eerste pilaar. En Zijn Uitspraak: **‘Behalve (van) Degene Die mij heeft geschapen,’** is de betekenis van bevestiging in de tweede pilaar.

2.2. De pilaren van de getuigenis dat Muḥammad de Boodschapper van Allah:

Het heeft twee pilaren, verenigd in onze uitspraak: ‘Zijn dienaar en Zijn Boodschapper.’ Deze twee pilaren ontkennen overdrijving en nalatigheid met betrekking tot hem. Hij is Zijn dienaar en Zijn Boodschapper. Hij is de meeste complete van de schepping met betrekking tot deze twee edele eigenschappen:

De betekenis van dienaar hier is: ‘De onderdanige aanbidder.’ Dat wil zeggen dat hij een mens is, geschapen van dat waaruit de mens is geschapen. Hem kan hetzelfde overkomen als wat hen kan overkomen. Zoals de Verhevene zei:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾

Zeg (o Muḥammad): ‘Ik ben slechts een mens net als jullie.’ [Sūra al-Kahf (18): 110]

De Profeet heeft de dienstbaarheid recht gedaan. Allah heeft hem daarvoor geprezen. De Verhevene zei:

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾

Volstaat Allah niet (als Beschermers) voor Zijn dienaar? [Sūra az-Zumar (39): 36]

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ﴾

Alle lof is aan Allah, Degene Die het Boek aan Zijn dienaar heeft geopenbaard. [Sūra al-Kahf (18): 1]

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾

Verheven is Degene (Allah) Die Zijn dienaar (Muḥammad) ’s nachts vanuit de gewijde moskee in Mekka deed reizen (naar de Al-Aqsa moskee in Jeruzalem). [Sūra al-Isrā’ (17): 1]

De betekenis van het woord ‘Boodschapper’: Degene die naar de gehele mensheid is gezonden, met de uitnodiging naar Allah, als

verkondiger van verheugende tijden en als waarschuwer.

In de getuigenis van deze twee eigenschappen voor hem zit een ontkenning van overdrijving en nalatigheid met betrekking tot hem. Want velen die beweren dat zij tot zijn gemeenschap behoren overdrijven in hem. Zij verheffen hem zelfs boven het niveau van dienstbaarheid naar het niveau van het aanbidden van hem naast Allah. Ze vragen hem om hulp in nood naast Allah, ze vragen van hem datgene waartoe alleen Allah in staat is, zoals het vervullen van de behoeften en het verlichten van de zorgen. Aan de andere kant zijn er sommigen die zijn boodschap ontkennen of nalatig zijn in het volgen van hem. Zij vertrouwen op de meningen en uitspraken die in strijd zijn met dat waar hij mee gekomen is. Zij verdwalen in het verdraaien van zijn overleveringen en regelgevingen.

3. De voorwaarden van de twee geloofsgetuigenissen

3.1. De voorwaarden van *Lā ilāha illā Allāh*

Bij het getuigen van *Lā ilāha illā Allāh* zijn zeven voorwaarden noodzakelijk. Deze getuigenis is alleen van profijt voor degene die deze uitspraak doet wanneer deze zeven aanwezig zijn. Het zijn samengevat de volgende voorwaarden:

1. Kennis, onverenigbaar en tegenstrijdig met: onwetendheid
2. Zekerheid, onverenigbaar en tegenstrijdig met: twijfel
3. Acceptatie, onverenigbaar en tegenstrijdig met: weigering
4. Onderwerping, onverenigbaar en tegenstrijdig met: nalatigheid
5. Waarachtigheid, onverenigbaar en tegenstrijdig met: leugenachtigheid
6. Zuiverheid, onverenigbaar en tegenstrijdig met: afgoderij
7. Liefde, onverenigbaar en tegenstrijdig met het tegenovergestelde daarvan: haat

3.2. Gedetailleerde uitleg van de voorwaarden

3.2.1. De eerste voorwaarde: Kennis

Kennis over diens betekenis, wat er mee bedoeld wordt, wat het ontken en wat het bevestigt. Dit is onverenigbaar en tegenstrijdig met onwetendheid daarover. De Verhevene zei:

﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

**Behalve degenen die getuigen van de
Waarheid terwijl zij kennis hebben.** [Sūra az-
Zukhruf (43): 86]

Dat wil zeggen: Getuigen van *Lā ilāha illā Allāh*, terwijl zij dat waarvan hun tongen getuigen kennen met hun harten. Als iemand het zou uitspreken zonder dat hij diens betekenis kent, dan zal het hem niet baten, omdat hij niet gelooft in dat wat er op duidt.

3.2.2. De tweede voorwaarde: Zekerheid

Dat degene die de getuigenis uitspreekt zeker is van dat waar het op duidt. Als hij twijfelt over dat waar het op duidt, dan baat het hem niet. De Verhevene zei:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ ثُمَّ لَمْ
يَرْتَابُوا ۚ ﴾

**Voorwaar, de gelovigen zijn slechts degenen
die in Allah en Zijn Boodschapper geloven,
die vervolgens niet twijfelen...** [Sūra al-Hujurāt
(49): 15]

Als hij een twijfelaar is dan is hij een hypocriet.

De Profeet ﷺ zei tegen Abū Hurayra رَضِيَ اللهُ عَنْهُ:

مَنْ لَقِيتَ مِنْ وَرَاءِ هَذَا الْحَائِطِ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مُسْتَيْقِنًا بِهَا قَلْبُهُ، فَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ.

Wie jij ook tegenkomt buiten deze boomgaard die met een overtuigd hart getuigt dat er geen aanbedene is die met recht aanbeden wordt behalve Allah, verblijd hem met het Paradijs.⁶

Dus wanneer iemands hart er niet van overtuigd is, dan heeft hij geen recht op het binnentreden van het Paradijs.

3.2.3. De derde voorwaarde: Acceptatie

Acceptatie van dat wat deze uitspraak vereist, namelijk het aanbidden van Allah alleen en het laten van het aanbidden van datgene buiten Hem. Dus wie de getuigenis uitspreekt zonder deze te accepteren, noch deze na te leven, dan behoort hij tot degenen waarover Allah zei:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾
وَيَقُولُونَ آيْنَا لَتَارْكُوا ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾﴾

Voorwaar, wanneer er tegen hen werd gezegd: ‘Er is geen aanbedene (met recht op aanbidding) behalve Allah,’ dan stelden zij zich hoogmoedig op. En zij zeiden: ‘Zullen wij dan onze goden verlaten vanwege een bezeten dichter?’ [Sūra aṣ-Ṣāffāt (37): 35-36]

Dit is zoals de toestand van de gravenaanbidders tegenwoordig.

⁶ Overgeleverd door Muslim (1/180) in het Boek van Al-Īmān (1), Hoofdstuk 11: Het bewijs voor het feit dat degene die sterft in een toestand van Tawhīd zeker het Paradijs binnentreedt (nr. 146), vanuit de overlevering van Abū Hurayra رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

Zij zeggen *Lā ilāha illā Allāh*, maar zij laten het aanbidden van de graven niet. Zij accepteren de betekenis van *Lā ilāha illā Allāh* dus niet.

3.2.4. De vierde voorwaarde: Onderwerping

Onderwerping aan dat waar deze getuigenis op duidt. De Verhevene zei:

﴿ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ﴾

En wie zijn gezicht onderwerpt aan Allah en een weldoener is, voorzeker, hij heeft het meest krachtige houvast gegrepen. [Sūra Luqmān (31): 22]

Het meest krachtige houvast is *Lā ilāha illā Allāh*. De betekenis van ‘zijn gezicht onderwerpen’ is het onderwerpen aan Allah met een zuivere intentie voor Hem.

3.2.5. De vijfde voorwaarde: Waarachtigheid

Dat hij deze getuigenis uitspreekt terwijl zijn hart het bekrachtigt. Als iemand het zou uitspreken met zijn tong, maar zijn hart zou het niet bekrachtigen, dan is hij een leugenachtige hypocriet. De Verhevene zei:

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا

وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ
 مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
 يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

En onder de mensen zijn er die zeggen: ‘Wij geloven in Allah en in de Laatste Dag,’ terwijl zij geen gelovigen zijn. Zij denken dat zij Allah en degenen die geloven misleiden, maar zij misleiden alleen zichzelf, terwijl zij (het) niet beseffen. In hun harten is een ziekte en Allah heeft de ziekte bij hen verergert. En voor hen is er een pijnlijke bestraffing, vanwege dat wat zij verloochenden. [Sūra al-Baqara (2): 8-10]

3.2.6. De zesde voorwaarde: Zuiverheid van intentie

Het zuiveren van de handeling van alle vuiligheden van afgoderij. Dat wil zeggen dat men met het uitspreken van de getuigenis geen werelds verlangen beoogt, noch dit doet vanwege vertoon of het beogen van een reputatie. Dit vanwege hetgeen wat is vermeld in de authentieke overlevering van ‘Itbān رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: De Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ zei:

فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ يَبْتَغِي
 بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ.

Allah heeft het Hellevuur verboden voor degene die 'Lā ilāha illā Allāh' zegt, terwijl hij daarmee het Gezicht van Allah wenst.⁷

3.2.7. De zevende voorwaarde: Liefde

Liefde voor deze uitspraak, en voor dat waar het op duidt, en voor degenen die handelen naar de vereisten ervan. De Verhevene zei:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾

En onder de mensen zijn er die naast Allah anderen als deelgenoten (ter aanbedding) nemen. Zij houden van hen zoals hun liefde voor Allah. Maar degenen die geloven hebben meer liefde voor Allah. [Sūra al-Baqara (2): 165]

Degenen die *Lā ilāha illā Allāh* werkelijk naleven houden van Allah op een zuivere oprechte manier. De afgodenaanbidders houden van anderen naast Hem. Dit is onverenigbaar en tegenstrijdig met de vereiste van *Lā ilāha illā Allāh*.

---

⁷ Overeengekomen, vanuit de overlevering van عَنْهُ (Itbān): overgeleverd door al-Bukhārī (1/164): in de hoofdstukken met betrekking tot de moskeeën, hoofdstuk: de moskeeën in de huizen (nr. 415), en overgeleverd door Muslim (1/455) in het Boek van de Moskeeën en de plekken van het gebed, Hoofdstuk betreffende de toestemming om het gezamenlijke gebed niet bij te wonen vanwege een excuus (nr. 33).

3.3. De voorwaarden van de getuigenis dat Muḥammad de Boodschapper van Allah is:

1. Het erkennen van zijn boodschap, het innerlijk vanuit het hart geloven daarin
2. Het uitspreken en erkennen van de getuigenis uiterlijk met de tong
3. Het volgen van hem: dat wil zeggen het handelen aan de hand van de waarheid waarmee hij is gekomen, en het laten van de valsheid die hij heeft verboden
4. Het geloven in hem met betrekking tot dat wat hij heeft gemeld, zoals de verleden en toekomstige ongeziene verborgen zaken
5. Het meer houden van hem dan van zichzelf, het bezit, een kind of de gehele mensheid
6. Het geven van voorrang aan zijn uitspraak boven de uitspraak van ieder ander, en het handelen naar zijn Sunna

4. De vereiste van de twee geloofsgetuigenissen

4.1. De vereiste van de getuigenis van *Lā ilāha illā Allāh*:

Het laten van het aanbidden van alle aanbedenen buiten Allah, aangeduid met ontkenning, en dat is onze uitspraak: *Lā ilāha*. En het aanbidden van Allah alleen, zonder deelgenoten aan Hem toe te kennen, aangeduid met bevestiging, en dat is onze uitspraak: *Illā Allāh*.

Velen van degenen die de getuigenis uitspreken conflicteren met diens vereiste. Zij bevestigen de ontkende goddelijkheid voor schepselen, graven, mausolea, Ṭawāghīt,⁸ bomen en stenen. Zij geloven dat Tawḥīd een innovatie is. Zij hekelen degene die er naar uitnodigt. Zij veroordelen degene die de aanbidding zuiver en alleen voor Allah verricht.

4.2. De vereiste van de getuigenis dat Muḥammad de Boodschapper van Allah is:

Het gehoorzamen van hem en het geloven in hem. Het laten van dat wat hij verboden heeft, en het beperken tot het handelen volgens zijn Sunna. En het laten van dat daarbuiten aan innovaties en uitvindingen. En het voorrang verlenen aan zijn uitspraak boven de uitspraak van ieder ander persoon.

---

⁸ Ṭawāghīt: Meervoud van aṭ-Ṭāghūt. [AJ]

5. De tenietdoeners van de twee geloofsgetuigenissen

Dit zijn de tenietdoeners van de Islam. Want de twee geloofsgetuigenissen zijn hier de twee uitspraken waarmee een persoon de Islam binnentreedt. Het uitspreken van de twee geloofsgetuigenissen is een erkenning van waar ze op duiden, en een naleving van hetgeen dat ze vereisen; het uitvoeren van de rituelen van de Islam. Wanneer iemand deze naleving schendt, dan heeft hij de belofte verbroken die hij heeft gedaan toen hij de twee geloofsgetuigenissen uitsprak.

De tenietdoeners van de Islam zijn talloos. De juristen hebben in de boeken van Fiqh een specifiek hoofdstuk opgesteld, getiteld: ‘Het hoofdstuk van afvalligheid.’ De belangrijkste tenietdoeners zijn er tien. Shaykh al-Islām Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb heeft ze vermeld in zijn uitspraak:

1. Het toekennen van deelgenoten in het aanbidden van Allah.

Allah, de Verhevene, zei:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

Voorwaar, Allah vergeeft niet dat aan Hem deelgenoten worden toegekend, maar Hij vergeeft daarnaast wat Hij wil, voor wie Hij wil.

[Sūra an-Nisā’ (4): 48, 116]

En de Verhevene zei:

﴿إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

Voorwaar, hij die deelgenoten aan Allah toekent; Allah heeft hem waarlijk het Paradijs verboden, en de Hel zal zijn verblijfplaats zijn. En voor de onrechtvaardigen zijn er geen helpers. [Sūra al-Mā'ida (5): 72]

Hieronder valt het slachten voor een ander dan Allah, zoals het slachten voor de graftomben, of het slachten voor de Jinn.

2. Degene die tussen zichzelf en Allah bemiddelaars neemt, hen aanroept, hen vraagt om voorspraak en op hen vertrouwt, heeft ongeloof gepleegd, met consensus.
3. Degene die de afgodendienaren niet ongelovig verklaart, twijfelt over hun ongeloof of hun weg als juist beschouwt, heeft ongeloof gepleegd.
4. Degene die gelooft dat de leiding van een ander dan de Profeet صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ volmakter is dan zijn leiding, of dat het oordeel van een ander dan hem beter is dan zijn oordeel, zoals degenen die het oordeel van de Ṭawāghīṭ prefereren boven zijn oordeel, en het oordeel van de (mensgemaakte) wetten prefereren boven het oordeel van de Islam.
5. Degene die iets haat waarmee de Boodschapper صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ gekomen is, ook al handelt hij ernaar, heeft ongeloof gepleegd.

6. Degene die spot met iets van de Religie van de Boodschapper of de Beloning van Allah of Zijn Bestrafing, heeft ongeloof gepleegd. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿قُلْ أَبِاللَّهِ وَعَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

Zeg: ‘Is het Allah en Zijn Tekenen en Zijn Boodschapper die jullie bespotten? Maak geen excuus; jullie hebben ongeloof begaan nadat jullie geloofden.’ [Sūra at-Tawba (9): 65-66]

7. Magie, waaronder aṣ-Ṣarf⁹ en al-‘Aṭf¹⁰. Wie het verricht of er tevreden mee is, heeft ongeloof gepleegd. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾

Maar geen van deze twee (engelen: Hārūt en Mārūt) onderwezen iemand magie, zonder dat zij zeiden: ‘Voorwaar, wij zijn een Fitna (beproeving); dus wees niet ongelovig.’ [Sūra al-Baqara (2): 102]

⁹ Aṣ-Ṣarf: Een daad van magie waarbij de intentie is om een persoon afkerig te maken van dat wat hij begeert, zoals het veranderen van de liefde van een man voor zijn vrouw in haat jegens haar. Zie: Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb al-Waṣṣābī, *Al-Qawl al-mufīd fī adillat at-tawḥīd* (Sanaa 1425 AH) 50. [AJ]

¹⁰ Al-‘Aṭf: Een daad van magie waarbij de intentie is om een persoon van iets te laten houden waar hij gewoonlijk afkerig van is (wat hij gewoonlijk niet begeert), door gebruikmaking van satanische wegen. Zie: Ibidem. [AJ]

8. Het helpen van de afgodendienaren en het bijstaan van hen tegen de moslims. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِيْنَ ﴾ ﴿٥١﴾

En wie van jullie hen als vrienden neemt: voorwaar, hij behoort tot hen. Voorwaar, Allah leidt het onrechtvaardige volk niet. [Sūra al-Mā'idā (5): 51]

9. Degene die gelooft dat sommige mensen de mogelijkheid hebben buiten de Sharī'a van Muḥammad صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ te treden, zoals al-Khaḍir de mogelijkheid had om buiten de Sharī'a van Mūsā عَلَيْهِ السَّلَامُ te treden, dan is hij een ongelovige.

Ik (Shaykh Ṣāliḥ al-Fawzān) zeg: 'En zoals de extremistische soefi's geloven, dat zij een niveau hebben bereikt dat zij de Boodschapper صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ niet hoeven te volgen.'

10. Het afwenden van de Religie van Allah, de Verhevene, het niet leren en er niet naar handelen. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّا۟ اُنذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ﴾ ﴿٣﴾

Maar degenen die niet geloven, wenden zich af van datgene waarvoor zij gewaarschuwd zijn. [Sūra al-Aḥqāf (46): 3]

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴾

En wie is onrechtvaardiger dan hij die door het teken van zijn Heer wordt vermaand en zich er toch van afwendt? Wij zullen de criminelen beslist straffen. [Sūra as-Sajda (32): 22]

Shaykh Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb رَحِمَهُ اللهُ zei: ‘Er is geen verschil, wat betreft al deze tenietdoeners, tussen de grappenmaker, de serieuze en de vrezende, behalve degene die gedwongen is. En al deze (tenietdoeners) behoren tot de meest gevaarlijke en de meest voorkomende. Het is dus verplicht voor de moslim om ervoor op te passen en ervoor te vrezen ten opzichte van zichzelf.’¹¹

www.al-hikmah.nl
info@al-hikmah.nl

¹¹ *Majmū‘at at-Tawḥīd an-Najdiyya*, blz. 37-39.